

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne **19. února 2026** v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Mileny Vránkové a soudců JUDr. Roberta Pekárka a Mgr. Zdeňka Pořízka projednal **odvolání**, které proti rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 10. listopadu 2025, č. j. 7 T 64/2025-58, podal ve věci obžalované, jíž je

██ 1983 v ██████████ trvale bytem ██████████
██████████ toho času bytem ██████████

státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově,
a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se k odvolání státního zástupce napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodnuto takto:

Obžalovaná

██ 1983 v ██████████ trvale bytem ██████████
██████████ toho času bytem ██████████

se při nezměněném výroku o vině

odsuzuje

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody **ve výměře 3 měsíce.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 4 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel **na dobu 1 roku**.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 10. listopadu 2025, č.j. 7 T 64/2025 – 58, byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který byla podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku odsouzena k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Podle § 73 odst. 1, 4 trestního zákoníku byl obžalované dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 24 měsíců.
2. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť proti němu ihned po jeho vyhlášení podal státní zástupce odvolání v neprospěch obžalované.
3. V písemném odůvodnění podaného opravného prostředku státní zástupce konkretizuje, že tento je směřován pouze do výroku o trestu, který se mu jeví nepřiměřeně mírný. Má za to, že s ohledem na osobu obžalované a její trestní minulost měl být v dané věci ukládán trest odnětí svobody spojený s jeho výkonem. Připomíná, že obžalovaná se trestné činnosti dopustila ve zkušební době podmíněně odloženého trestu odnětí svobody ve věci vedené u Okresního soudu v Pelhřimově pod sp. zn. 7 T 69/2021, přičemž v dané věci jí byl dne 14. 11. 2025 (byť zatím nepravomocným usnesením) nařízen výkon trestu se zařazením do věznice s ostrahou, neboť ve zkušební době nevedla řádný život, řádně se nepodrobovala stanovenému dohledu a opakovaně porušovala přiměřenou povinnost neužívat omamné a psychotropní látky. Státní zástupce v uvedené souvislosti zdůrazňuje, že k poslednímu porušení předmětné povinnosti došlo v podstatě bezprostředně před vyhlášením shora zmíněného rozhodnutí. Dle státního zástupce je tak zřejmé, že dříve uložený alternativní trest nesplnil svůj účel a nelze očekávat, že jiný typ alternativního trestu by s ohledem na osobu obžalované a její osobní a majetkové poměry výchovný účel splnil, či by ho vůbec byla obžalovaná schopna vykonat. Státní zástupce doplňuje, že obžalované navíc přitěžuje, že uložený zákaz řízení porušila ve dvou případech a vozidlo řídila po užití návykových látek. S ohledem na uvedené okolnosti se tak státní zástupce domnívá, že jediným možným trestem je nepodmíněný trest odnětí svobody v kombinaci s trestem zákazu činnosti, neboť obžalovaná se jednání dopustila v souvislosti s řízením motorového vozidla. Závěrem proto navrhuje, aby Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře jako soud odvolací vyhověl podanému odvolání a aby podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušil výrok o trestu z napadeného rozsudku Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 10. 11. 2025, č.j. 7 T 64/2025-58, a podle § 259 odst. 3 trestního řádu za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 4 trestního řádu sám rozhodl tak, že dle § 337 odst. 1 trestního zákoníku uloží obžalované [REDAKCE] trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, k jehož výkonu ji podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařadí do věznice s ostrahou, a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 18 měsíců.
4. V průběhu veřejného zasedání, konaného před odvolacím soudem dne 19. února 2026 při splnění podmínek § 202 odst. 2 trestního řádu v nepřítomnosti obžalované [REDAKCE] intervenující státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře přednesl podané odvolání v plné shodě s jeho písemným vyhotovením, a to včetně závěrečného návrhu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová

5. Krajský soud poté dokazování doplnil o konstatování usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 26. 1. 2026, č.j. 14 To 16/2026-318, pravomocného dne 26. 1. 2026, z něhož se podává, že stížnostním soudem byla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta stížnost [redacted] proti usnesení Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 14. 11. 2025, č.j. 7 T 69/2021-304, kterým bylo podle § 86 odst. 1 trestního zákoníku rozhodnuto o tom, že [redacted] vykoná trest odnětí svobody v trvání 3 let, který jí byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 18. 10. 2021, č.j. 7 T 69/2021-199, přičemž pro výkon trestu byla zařazena do věznice s ostrahou. K důkazu byl ve veřejném zasedání dále proveden aktuální opis rejstříku trestů obžalované, z něhož plyne, že tato byla v minulosti již 8x soudně trestána, nicméně jako k přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku lze přihlížet pouze k poslednímu odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 18. 10. 2024, sp. zn. 7 T 69/2021, neboť předchozí odsouzení obžalované jsou osvědčena, popř. amnestována a alternativní tresty (peněžitý trest, trest zákazu činnosti) obžalovaná vykonala. Po takto doplněném dokazování státní zástupce odkázal na konečný návrh, který učinil v předchozím přednesu.
6. Krajský soud následně ve smyslu ust. § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání státního zástupce napadený rozsudek se zaměřením na výrok o trestu a přezkumu podrobil taktéž zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Po náležitém přezkumu dospěl k následujícím závěrům.
7. Po *stránce procesní* nebyly zjištěny žádné vady. Řízení bylo před okresním soudem vedeno v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, právo na obhajobu obžalované bylo náležitým způsobem šetřeno. Dosavadní průběh řízení, jež je vedeno proti [redacted] tedy nevykazuje žádné procesní vady, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku a které by tak odůvodnily zrušení napadeného rozhodnutí podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Pokud se obžalovaná po řádném poučení rozhodla prohlásit svoji vinu, při přijetí prohlášení viny soud I. stupně postupoval v souladu s § 206c trestního řádu.
8. Po učinění shora uvedených závěrů se odvolací soud v rámci své přezkumné povinnosti zaměřil na výrok o uloženém trestu, který shledal s ohledem na okolnosti případu nepřiměřeně mírným (§ 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu).
9. Byť obžalované podstatněji měrou přitěžuje pouze jedno předchozí pravomocné odsouzení, jak je uvedeno shora, neboť váha skutečnosti, že pachatel v minulosti spáchal trestný čin je zásadně menší než váha skutečnosti, že pachatel byl za trestný čin odsouzen a toto odsouzení dosud nebylo osvědčeno nebo zahlazeno (což je přitěžující okolností ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku), přesto nelze přehlédnout, že obžalovaná má dlouhodobější sklony k páčání trestné činnosti. Nyní projednávaného přečinu se pak obžalovaná dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, přičemž při výkonu dohledu s probačními pracovníky řádně nespolupracovala. Z výsledku [redacted] pracovnice probační a mediační služby, bylo totiž zjištěno, že dohled nad obžalovanou probíhal pouze sporadicky, problémy vznikaly s docházkou i při testování obžalované na návykové látky, tedy dohled plnil funkci ryze formálně. Obžalovaná se navíc nyní projednávané trestné činnosti dopustila dvěma dílčími útoky a ve druhém případě motorové vozidlo řídila pod vlivem návykové látky. I za situace, kdy obžalovaná v hlavním líčení prohlásila svoji vinu, shora uvedené skutečnosti dostatečně odůvodňují uložení trestu již represivní povahy, tedy nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud jde o výměru trestu, ukládaného obžalované v sazbě až 2 roky odnětí svobody (§ 337 odst. 1 trestního zákoníku), v této bylo namíste v maximální možné míře zohlednit i okolnosti obžalované polehčující, tedy zejména její přístup k trestnímu řízení a absenci škodlivých následků trestné činnosti a ve smyslu § 39 odst. 4 trestního zákoníku i skutečnost, že aktuálně bude obžalovaná vykonávat další nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let. Za plně postačující výměru nepodmíněného trestu odnětí svobody proto krajský soud považoval 3 měsíce (tj. výměru zvolenou v 1/8 rozhodné zákonné trestní sazby). I uložení trestu zákazu činnosti odvolací soud, stejně jako soud I. stupně, shledal nezbytným.

Stanovení tohoto druhu trestu je namístě v případech, kdy pachatel trestným činem v dopravě vyvolá pochybnost o své spolehlivosti při řízení motorových vozidel, což v uvedeném případě nepochybně nastalo. Řízení motorových vozidel při nerespektování uloženého trestu zákazu činnosti je závažným projevem řídicí nezádnosti, na který je potřeba reagovat právě tímto druhem trestu. Obžalované navíc přitěžují okolnosti spáchání trestné činnosti, když při řízení motorového vozidla dne 23. 9. 2025 byla ovlivněna návykovými látkami. Nicméně vzhledem k tomu, že obžalovaná má nyní vykonávat dva nepodmíněné tresty odnětí svobody v nezanedbatelné výměře, krajský soud uvedený trest obžalované vyměřil při samé spodní hranici zákonné trestní sazby.

10. Veden uvedenými úvahami, odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu k odvolání státního zástupce napadený rozsudek ve výroku o uložení trestu zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu jako odpovídající trest, zohledňující veškeré shora podrobně rozbrané okolnosti spáchání trestné činnosti, skutečnosti, zjištěné k osobě obžalované a jejímu přístupu k trestnímu řízení, jakož i druh a výměru trestu, který byl obžalované uložen za jinou její trestnou činnost a dosud nebyl vykonán, obžalované stanovil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, se zařazením pro jeho výkon podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou a dále trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 1 roku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c trestního řádu, § 265e odst. 1 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 trestního řádu).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 trestního řádu).

Tábor 19. února 2026

Mgr. Milena Vránková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Neuwirthová

Radka
Neuwirthová

Digitálně podepsal Radka
Neuwirthová
Datum: 2026.03.05
11:51:55 +01'00'